

עיד אל-נבי סבלאן
(חג הנביא סבלאן - חג דרוזי)
'Id Al-Nabi Sabalan
(Druze Feast of Nabi
Sabalan)

عيد النبي سبلان



346

7/1986

תמוז התשמ"ו

משרד התקשורת
השירות הבולאי

MINISTRY OF COMMUNICATIONS
PHILATELIC SERVICES

הנביא סבלאן

הדרוזים – עדה המונה כיום כמיליון איש. רובם מרוכזים בסוריה ובלבנון ורק כ-10% מהם נמצאים בישראל.

מקור העדה הדרוזית באיסלם. הדרוזים התגבשו לכת ניפרדת ולעדה בסוף המאה ה-10 בתקופת שלטונו של החליף הפאטימי אל-חאכים.

הדת הדרוזית סודית והדרוזים שומרים עליה בקנאות רבה. היא גם דת מונוטאיסטית המושפעת מכל הדתות ובמיוחד מהפילוסופים של יוון העתיקה.

הנביא סבלאן הוא אחד הנביאים החשובים לדרוזים; המקום הקדוש על שמו נמצא דרומית לכפר חורפיש ליד גבול הצפון, על פסגת הר שמתנשאת לגובה של כ-700 מ' מעל פני הים. המקום נבנה על ההר ליד חורפיש מפני שהנביא היה מתפלל במקום. אפשר עד היום לראות את המערה הקטנה שבה ישב הנביא וכן גם את הסלע שליד המקום בו נהג להתפלל. לא ידוע באיזה תקופה היה הנביא בקרבת הכפר חורפיש.

המיוחד בנביא סבלאן הוא שכל העדות המתגוררות בגליל סביב המקום הקדוש מכבדות אותו ונודרות לו נדרים להבראת חולים, הולדת בנים וכו'. ליד המקום הקדוש בנויים כיום שני בניינים גדולים שעל אחד מהם 4 כיפות שהן סמל המקום. ישנם שם כמה עצי אלון עתיקים השונים בגודלם משאר עצי ההר. לפי האגדה פרצה שריפה בהר באחת המלחמות אבל אותם עצים לא נפגעו מאחר והנביא סבלאן היה מתפלל מתחתם.

הדרוזים באים למקום בכל ימות השנה אך במיוחד בחג הם באים להתפלל מכל כפרי הגליל, הכרמל והגולן. לחג יש צביון דתי מובהק. אחרי התפילה ביום החג, נהוג גם שמנהיגי העדה יתייעצו בעניינים השוטפים של העדה.



קשרי האהדה ושיתוף הפעולה בין העדה הדרוזית לבין העם היהודי הינם בני מאות בשנים.

יחס אוהד זה צויין כבר במאה ה-12 ע"י הרב בנימין מטודלה. בני העדה הדרוזית עמדו לימין העם היהודי כאשר עתידו המדיני היה עדיין לוט בערפל וצעירים דרוזים נלחמו בשורות המחתרות לפני קום המדינה.

כיום משרתים בחובה, צעירים מן העדה הדרוזית כמעט בכל חילות צה"ל וזרועות הבטחון ושיתוף פעולה הדוק קיים גם בשטחים רבים אחרים בחיים האזרחיים של המדינה.

للنبي سبلان احترام وتقديس خاص عند كل الطوائف التي تسكن المنطقة المجاورة لمقامه. فبهم يذرون النذور لشفاء العرض وولادة الأولاد الذكور وغيرها يعيقون بها في ذلك المكان.

على مقربة من المكان المقدس هناك بناءان كبيران مولى أحدهم أربع قبب تشير إلى المكان المقدس وبجانبها عدة أشجار من السديان القديمة التي يلاحظ بانها أكبر حجماً من بقية الأشجار في المنطقة، ويحرق السبب في ذلك إلى حريق شب بالحش المجاور لكن النار لم تتناول إلى هذه الأشجار لأن النبي كان يتعبد تحتها.

يوم م الدروز مقام النبي سبلان طيلة أيام السنة، وفي العاشر من شهر أيلول يعيدون عيد النبي سبلان فحياً تون وخاصة العقال منهم للقيام بالشعائر الدينية من كل قرى الجليل والجولان والكرمل. يتميز العيد بصيغته دينية صرفة ولكن معظم الواقدين إلى المقام يوم العيد هم من العقال، وبعد القيام بالشعائر الدينية يتناولون فيما بينهم بالأمور الحياتية بالطائفة.

يبلغ عدد الدروز اليوم حوالي المليون نسمة أكثرهم موجودون في سوريا ولبنان وأقل من ١٠ ٪ منهم موجودون في إسرائيل.

يرجع أصل الدروز إلى الأسلام وانفصلوا عنه أيام حكم الخليفة الفاطمي " الحاكم بأمر الله " في نهاية القرن العاشر الميلادي.

يوم من الدروز بالله الواحد وديانتهم متأثرة بكل الديانات السماوية الأخرى وخاصة بفلاسفة اليونان القدماء وهي في غاية السرية بحيث يدأب الدروز على حفظ سريتها بخبره كبيره.

النبي سبلان هو أحد الانبياء المهمه عند الدروز، والمكان المقدس الذي يحمل اسمه موجود في الجهة الجنوبيه لقرية حرفيش المحاذيه لحدود البلاد الشماليه والمقام يبرز على قمة جبل سامق يرتفع ٧٠٠ م عن مستوى سطح البحر.

لقد اختير بناء المقام المقدس بالقرب من حرفيش لأن النبي سبلان دأب على الصلاة في ذلك المكان، ويمكن رؤية المغارة الصخريه التي كان النبي يتعبد بها وكذلك الصخرة التي كانت موجوده بالقرب من المكان لكن الفتره التي تواجد النبي في هذا المكان لم تحدد بالضبط حتى الآن.

The Druze community, which is domiciled mainly in Syria and Lebanon, numbers about one million, less than 10% of whom live in Israel.

The Druze left Islam during the rule of Fatimida Caliph al-Hakim in Egypt at the end of the tenth century. Very little is known about the Druze religion and its followers are reluctant to disclose details about their faith. As far as it is known, the religion is monotheistic and it is influenced by other such religions and by the philosophy of ancient Greece.

Nabi Sabalan is one of the important Druze prophets. The Holy Place connected with his name lies south of the village of Hurfeish, near Israel's border with Lebanon, on a mountain which rises 700 metres above sea level. This place was chosen because it was here the prophet used to pray and both the rock near where he prayed and the small cave where he lived can be seen there. The exact time the prophet lived is not known today.

What is especially remarkable about Nabi Sabalan is that all the communities in Galilee which live in the vicinity of this Holy Place worship the prophet and honour his memory. They come there to pray for the recovery of their sick, and also on the occasion of the birth of their sons.

Nowadays four large buildings stand near the Holy Site; a number of ancient fir trees mark the place. A legend about this place relates how, once, when all the other fir trees around were consumed by a fire, these four large firs remained unharmed because it was in their shadow that Nabi Sabalan used to pray. The Druze visit the site throughout the year but especially on September 10th, when all those living in Galilee, in the Carmel villages and in the Golan come to worship there and to discuss community affairs.



The ties between the Druze community and the Jewish people have a long history. They are mentioned by Rabbi Benjamin of Tudela in the 12th century, while in our own times the Druze have fought side by side with their Jewish comrades in the Israel Defence Army, first as volunteers and later, at their own request, as conscripts. Close cooperation exists between both peoples in many and various civilian activities in the country.